

Πανιά

Αγγελής Ευθύμιος Ραφαήλ

Πανιά

Αγγελής Ευθύμιος Ραφαήλ

Πανιά

Copyright: Απαγορεύετε η αντιγραφή και αναδιατύπωση μέρους ή του συνόλου του βιβλίου χωρίς γραπτή άδεια του συγγραφέα.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2019

ISBN: 978-618-84539-2-0

Της ζωής τα κρατημένα

Της ζωής

τα κρατημένα

δεν σβήνω από σένα

τρέχω εδώ και κει

στου νου την μουσική

από εδώ έως εκεί

σε θάλασσα και γη

μαύρο το χρώμα της βροχής

στην αγκαλιά της γης

για μέρα λαχταράς

θες να δεις.

Πανιά

Σε γη έρημη
αποφάσισες να σηκώσεις πανιά
έβαλες πλοία να επιπλέουν
στην άμμο
και άγκυρες να πιάνονται στη λήθη
του πληρώματος τον μύθο.
Έκανες το κόσμο ασάλινο
έβαλες την αθώα ψυχή του
σε κλουβί
στον νου ανθρώπων πονηρών
λείπεις, μα δεν ήσουν ποτέ,
μικρή μου φαντασία
σε γελάσανε,
αυτοί που χθες σε τρέφανε.

Ένας τελευταίος ενδιασμός

Ένας τελευταίος ενδιασμός

για μια αγάπη σκάρτη

ένα φιλί

αναβρασμό

της αγάπης λάθη

του φιλιού όνειρο γλυκό

από της ψυχής τα βάθη

το τελευταίο γλυκό

σε έναν άπειρο καημό

δίχως δισταγμό

μέχρι το ασημέρωτο πρωινό

Μνήμη

Μνήμη

αποτυπώνεσαι στο χαρτί μου

αχ μνήμη

φυλακισμένη στον εγκέφαλο μου

αχ μνήμη

πόσο θες να φύγεις, να ελευθερωθεί

μα σαν τα κλειδιά του κελιού σου

δεν κρατώ, πώς θα σου ανοίξω.

Είναι στιγμές που μου μιλάς θαρρώ

μα δεν ξέρω να απαντήσω

έχω πέσει σε λήθαργο βαθύ

ψάχνοντας στα βαθύ

μη και το βρω,

μα η θάλασσα κρύβει,

στα δικά της μυστικά τα ποιο ωραία

τα ποιο συναρπαστικά δικά μας.

Ζωή δεμένη

Ζωή σκέτη

δεμένη σε τοίχο κόκκινο

βαμμένο με αίμα

που κλειδώθηκε ελπίζοντας

σε σένα μιλώ

μου είπε σαν στεκόμουν

σε βουνού κορφή,

θέλοντας με σοφό

κουβέντα σοφή να κάνω.

Θέλησε να με κεράσει πικρές

μα είπα όχι

δεν πίνω εγώ απάντησα,

μα πάω γυρεύοντας

στο οινοποιείο της αλήθειας

να πάρω κρασί ψεύτικο,

σαν απερίσκεπτος που ήμουν

Χίλιοι καημοί

Χίλιοι καημοί

σε μian άκρη στριμωγμένοι

διεκδικούν μια θέση

στο σημειωματάριο ενός δημιουργού

μια ευκαιρία για μια ζωή καινούργια

μια αναγέννηση

ένα φως

μια κίνηση.

Το μπλέ παράθυρο

Δεν άντεξα να δω
από τα παράθυρα τα μπλε
θάλασσα, βαπόρια.
Σε αυτή τη γη θα περπατώ
κάθε μία στεναχώρια
στον κόσμο τον απατηλό
σου λευκού το ξεθώριασμα
χαλασμένη σοδειά,
μαυρισμένο πάντρεμα
της ομορφιάς με τον ζήλο
από προξενείο καιρού παλιό
βγαλμένο απ' το παλιό
βρεμένο απ' το παλιό
δίχως την θέληση της.

Ενίοτε

Ενίοτε

σ' άρεσε να παίζεις με τις φλόγες
τώρα καίνε τα τριαντάφυλλα
στο στόμα σου.

Ενίοτε

η ζωή ήταν παιχνίδι
για έναν κακόμοιρο
τώρα παίζει το παιχνίδι της.

Ενίοτε

δεν είχε φως την νύχτα
μήτε σε πόλεις
τώρα έχει λαμπτήρες να τρεμοπαίζουν
και πύρινο αέρα να καίει την ύπαιθρο.

Ενίοτε, πάντα, πότε.

Τώρα, πριν,

μετά;

Αγάπες χαμένες

Αγάπες χαμένες

σε σοκάκια κρυμμένες

δεξιά κι αριστερά

τρέξε, τρέξε

χτυποκάρδι, να το δυνατά

ψιθύρισε, τραγουδά νότα

σιγανόφωνα να τα ακούει

μόνο η καρδιά,

και ζεις εδώ στο βράδυ

μέσα στου ονείρου το σκοτάδι

σε μian αγάπη σκάρτη

σε ένα απόμακρο κόσμο

στην άκρη.

Πεφταστέρι που σηκώνετε

Δόλιος έρωτας

ο ουρανός μας

σε ένα σύννεφο κρύβεται

τ' αστέρι που ψάχνεις

κοινό που γεννά χαρές

μέσα από την λίπη του.

Και δε χορταίνεις αγνάντεμα

μέρες ατέλειωτες

κάτω από βουκαμβίλιες

σε νησιά έμορφα

το ψάχνεις

κι όλο χάνετε από τον ουρανό

σαν πεφταστέρι που σηκώνετε

για να το δουν τα μάτια σου

ξανά και ξανά.

Κασσάνδρα

Παραμύθια απότομα

βγαλμένα στον δρόμο

Κασσάνδρα

η μάνα σου στον ύπνο

ξέρει, με τρόπο απατηλό

το χνάρι σου να βρει

να ακούσει την ανάσα

που μένει μέσα σου

αυτή την φανταστική

όπως ο κόσμος βρίσκει δίοδο

να σε επισκεφθεί

αφού το ξέρει,

έμεινες στο χαρτί

ανεξίτηλο σημάδι άχρωμο.

Η πόρτα για τα όνειρα

Άρχισες να λείπεις

έχασες τα κλειδιά

για την πόρτα

την μικρή,

θα σε οδηγούσε στα όνειρα σου

μέσα στον έρωτα σου

μα βρίσκεσαι εδώ

μακριά από εφιάλτες

σε έναν κόσμο αλληγορικό

με δυο νοήματα, δύο ιδέες

απαλλαγμένες από κάθε λογής

κλέφτη, κάθε λογής κυνηγό.

*Οι λέξεις τυλίγονται, γίνονται πανιά σε χάρτινα καράβια για να
πλεύσουν μακριά.*